

ES PI GROS

Lloret de Vista Alegre

BUTLLETÍ INFORMATIU Nº 30/31 NOVEMBRE-DESEMBRE 1985

PREMSA
CORONA

FESTES DE NADAL 85

Dia 24, dissabte de Nadal.

-MAITINES.

-A les 22.30 hores.

Arribada dels pastors.

Maitines.

Cant de la Sibil·la:

Antolisa Jordà Tarling

Sermó de la Calenda:

Miquel Gomila Garcias

Cant de l'Àngel:

Loreto Gomila Garcias

Rosa Jaume Ramis

Antònia Beltran Amengual

Eucaristia.

-Cant de villancets

-Xocolatada amb coca.

Dia 25, NADAL.

Dia familiar.

Dia 26, Segona Festa de Nadal.

Concurs de Betlems.

-Inscripcions a la Rectoria i a l'estanc.

Dia 29, diumenge.

-A les 12 hores.

Arribada del patge del Reis.

Dia 31, Nit de Cap d'Any.

-A les 22 hores.

Adoració nocturna de Cap d'Any.

-A les 24 hores.

Dotze campanades.

Dia 1, Festa de Cap d'Any.

-A les 20.30 h., al Centre:

Festival de Nadal.

-Entrega dels premis dels concursos de betlems i postals.

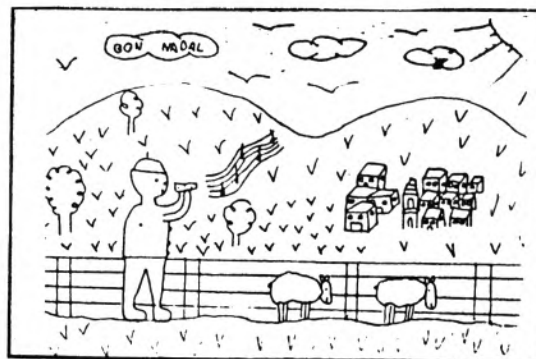

Dia 5, diumenge. Dissabte dels Reis.

-Des de les 10 fins a les 19, a la portassa del Centre es recolliran els informes que s'han de donar als Reis.

-A les 20 hores.

Arribada dels Reis Mags.

ES PI GROS

Lloret de Vista Alegre

Butlletí informatiu nº 30/31

Novembre/Desembre 1.985

Lloret de Vista Alegre

CONSELL DE REDACCIÓ

Andreu Mora

Bartomeu Amengual

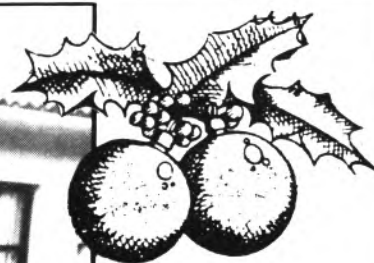
Guillem Fiol

IMPRESSIÓ

"Apóstol y civilizador"

Petra.

Dipòsit Legal: PM 623/79

Bon Nadal

Grup d'assistents
a l'excursió al
Port d'Andratx i
Estellencs.

Associació de la Tercera Edat

Dues ha estat les sortides que ha organitzat l'Associació aquest darrer mes. La primera va esser el dia 1 de - desembre pel Llevant de l'illa (Safari, Cala Millor, Porto Cristo, Porto Colom, Sant Salvador, Felanitx...).

La segona fou a Palma, al Teatre Principal per assistir a la representació de les sarssueles "Gigantes y Cabezudos" i "Ai, Quaquín, que has vengut de prim!".

HOMENATGE

L'Amo en Martí "de sa Farinera" rebé, el passat 22 de novembre, un homenatge a Montuïri, en el decurs del qual li fou entregada una placa amb el següent text: "Any Europeu de la Música. Per tants d'anys de dedicació a la música. A juntament de Montuïri, 22/11/85).

Els articles publicats en aquesta revis-
ta expressen únicament l'opinió dels
seus autors.

CONCURS DE POSTALS NADALENQUES

Els guanyadors del concurs d'aquestes festes han estat:

- 1er. Miquel Ramis Ramis
- 2on. Francisca Mª Ramis Tomàs
Catalina Puiggròs Mesquida
- 3er. Rafel Beltran Amengual

ACTUALITAT MUNICIPAL

PLE ORDINARI 26/NOVEMBRE/1985

1) Correspondència oficial.

-Acta d'entrega de l'aprofitament de pastures (158 ovelles) de Sa Comuna.

-Escrit del Centre Coordinador de Biblioteques del CIM comunicant que el 28 de novembre es firmarà el conveni entre el centre i diversos ajuntaments, entre ells el de Lloret.

-Escrit del CIM anunciant la visita del coordinador del Centre d'ensenyança ECCA.

-Escrit de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori sol.licitant informació sobre la necessitat de vivendes de promoció pública a Lloret.

-Escrit del MEC sol.licitant dades sobre la població de dret segons el padró de 1981.

-Escrit de l'Obra Cultural Balear anunciant eleccions per cobrir vacants a la junta directiva.

-Escrit del CIM (Negociat d'Esports) comunicant la resolució d'abonar la part que correspon al CIM i a la CA de la 1ª i 2ª certificacions de l'obra "Construcció piscina municipal".

2) Aprovació tipus Contribució Territorial Urbana.

-S'aprova definitivament.

3) Aprovació compte de caudals any 1984, - primer i segon trimestres.

-S'aprova per unanimitat.

4) Projecte bar-piscina.

-Es deixa el punt sobre la taula ja que encara no s'ha rebut cap tipus d'informació.

5) Sol.licitud sondeig a Sa Comuna.

Es decideix reafirmar la petició d'un sondeig conjunt amb Costitx i, a més, sol.licitar-ne un altre dins els terrenys de Sa Comuna. Segons informacions rebudes el segon sondeig es podria realitzar en un termini de 3 mesos, i tant l'un com l'altre re-

sultaran gratuïts.

6) Obres grada camp de futbol.

Es procedeix a l'obertura de pliques i després d'estudiar minuciosament les ofertes, s'acorda per unanimitat declarar l'existència immediata de les obres de "construcció grades camp de futbol" i adjudicar-la a D. Rafel Ramis Ribas. El director de les mateixes serà D. Nadal Mir Pons, arquitecte-tècnic municipal.

7) Permisos d'obres.

-Joan Bonet (Senyora Manresa, 4). Diverses obres (baixar sòtil, construir segona planta...). Vist l'informe de l'arquitecte-tècnic municipal en el què manifesta la necessitat d'aportar el corresponent projecte, es decideix per unanimitat comunicar-ho així a l'interessat.

-Pere Vidal (Llorac, Sa Costa). Es denega el permís ja que aquells terrenys no reuneixen les condicions necessàries per poder-hi construir.

-Gabriel Gaià (Sa Font). Reformar porxo i a tarracar parets. S'aprova amb la condició que les parets han d'anar recobertes de pedra.

-Maria Oliver. Arreglar bany. Aprovat.

Francisca Tomàs (Jaume I, 12). Diverses obres interiors i enrajolar. S'aprova.

-Josep Bibiloni (Fundadors de la Vila). Pròrroga permís. Es fa necessària una actualització del pressupost.

8) Proposta de despeses.

-S'aprova per unanimitat.

1) Correspondència oficial.

-Escrit de la Conselleria d'Economia i Hisenda donant a conèixer el total sobre els arbitris recaudats en període voluntari.

-Escrit del CIM demanant informació sobre el número de bàscules de gran pes que hi ha al nostre terme. (No n'hi ha cap).

2) Festes locals.

-S'aproven per unanimitat com a les dues festes locals les de: Sant Domingo (8 d'agost) i la Mare de Déu de Loreto (10 desembre).

3) Aprovació plecs de condicions aprofitaments Comuna de Lloret.

-Pastures. El plec de condicions és igual al de l'any anterior, amb la modificació de que enguany s'ha de deixar lliure Sa Comuna del 15 d'agost al 15 de novembre, i que les pastures es limitaran a la zona tancada

La duració de la concessió és de 5 anys i la taxació de 37.532 pts/any.

-Caça. Enguany es farà per concert directe amb la Societat de Caçadors de Lloret. El període és de 5 anys cinegètics i el tipus de licitació de 131.110 pts/any.

-Pins. Es refereix a 95 pins (equivalents a 80 metres cúbics de fusta) i la taxació base és de 72.000 pts.

4) Adquisició mobiliari sala de sessions.

Es presentà a la consideració del ple-nari un pressupost de la casa "Salas" per un total de 248.130 pts. Després d'estu-diar detingudament el tema es decidí demanar alguns pressupost a diferents cases, re-ferits a una taula de 2'50 x 1'20 i 10 ó 12 cadires dins el mateix estil.

5) Projecte bar-piscina.

Se presenten uns plànols realitzat per l'arquitecte M. Mas i dos pressuposts per a la redacció d'un projecte de l'edifici.

El primer pressupost es refereix al projecte d'un bar, i el segon al de bar més vestuaris. Es decideix per unanimitat en-carregar el primer projecte per un cost de 174.838 pts.

Al proper ple ordinari es tractarà el tem de les obres que cal realitzar.

6) Aigua piscina municipal.

Es deixa el tema sobre la taula degut a la manca d'informació. De tota manera es decideix fer una sèrie de gestions amb els propietaris de pous propers a la piscina municipal.

7) Aprovació bases per a l'oposició plaça Auxiliar d'Administració General.

-Es llegiren i s'aproven les condicions per a les oposicions a la plaça d'auxiliar administratiu de l'Ajuntament.

El termini de presentació d'instàncies és de 20 dies a partir de la publicació al BOE. L'oposició constarà de tres proves obligatòries (mecanografia, examen oral sobre el temari i examen escrit) i una voluntària (estenotípia, taquigrafia...).

8) Darrera certificació d'obres "Piscina Municipal".

-S'aprova.

9) Assumpte adquisició Gran Enciclopèdia Catalana.

S'informa de les infructuoses gestions realitzades a tal fi i que actualment, segons sembla, l'única manera d'aconseguir-la és tractant directament amb la casa editora o els seus representants directes.

Se faciliten a Secretaria els telèfons d'aquests i l'administració farà les gestions oportunes perquè l'obra pugui consultar-se a la nostra biblioteca.

10) Permisos d'obres.

-Gabriel Amengual Coll, per atarracar cotxeria i enrajolar banys (110.000 pts). Es decideix la visita de l'arquitecte-tècnic municipal per fer una justa valoració de l'obra.

-Gabriel Amengual Coll, idem. altra cotxeria (79.000 pts). Es decideix la visita de l'arquitecte-tècnic municipal per una justa valoració de l'obra.

11) Aprovació comptes caudals 3er i 4rt trimestre i Valors Independents 1.984.

-S'aprova per unanimitat.

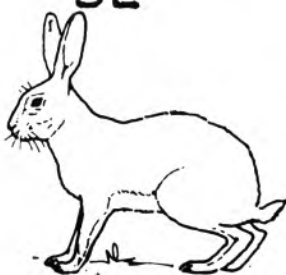
12) Proposta de despeses.

Es llegeix la proposta ordinària de despeses i s'aprova per unanimitat.

Es fa saber a tots els veïns que cada primer dilluns de mes, al vespre, es passarà a recollir els ferros i objectes metàl·lics que s'hagin de tirar.

L'Ajuntament

SOCIETAT DE CAÇADORS

Es fa saber als socis que a partir de diumenge dia 22 de desembre queda prohibit caçar dins "Sa Comuna". El motiu és que hem posat la vacuna.

* * * *

El dinar de fi de temporada serà el proper diumenge dia 12 de gener. Demanam per favor que els socis que vulguin assistir-hi s'apunten a Can Putxet. Tenen de temps fins el dia 11 al migdia. Gràcies.

La Junta

Les publicacions que subscriuen el present manifest, reunides al Santuari de Cura amb ocasió del Primer Congrés de la Premsa Forana de Mallorca, en resposta i solidaritat amb els moviments i campanyes de normalització lingüística que avui se duen a terme, tant per part d'organismes oficials com per iniciatives d'entitats i particulars, volem fer públiques les resolucions següents:

-Reconèixer i assumir el fet que el parlar propi de Mallorca constitueix juntament amb el del Principat de Catalunya i el del País Valencià una sola llengua, com ensenya la ciència lingüística actual i ha proclamat l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, i en conseqüència que la denominació de catalana li és aplicable i adequada, com ho justifiquen el seu origen històric i configuració actual, sense que això suposi ignorar les peculiaritats pròpies de tota illa i les de cada poble en particular característiques que en la mesura que responen a una bona tradició idiomàtica mereixen esser cultivades i tengudes en compte en l'ús de la llengua culta o literària.

-Dur a terme un programa conseqüent de recuperació lingüística, adequat a les possibilitats de cadascuna, encaminat a aconseguir, en un futur com més pròxim millor, - l'ús de la llengua catalana com a vehicle normal i habitual d'expressió, entenent que la llengua és un element clau de la nostra cultura i per tant essencial per a la nostra plena realització com a poble.

* Aquest manifest fou firmat pels representants de vint-i-cinc publicacions de la Premsa Forana de Mallorca, donant suport a totes les iniciatives encaminades a aconseguir la plena normalització de la nostra llengua.

NOTÍCIES LOCALS

FESTES OFICIALS

Les festes oficials per a l'any ..986 són les següents:

- 1 gener - Cap d'any
- 6 gener - Epifania del Senyor
- 28 març - Divendres Sant
- 31 març - Segona festa de Pasqua
- 1 maig - Festa del Treball
- 29 maig - Corpus Christi
- 25 juliol - Sant Jaume
- 15 agost - Mare de Déu d'Agost
- 1 novembre - Tots Sants
- 8 desembre - La Puríssima
- 25 desembre - Nadal
- 26 desembre - Segona festa de Nadal.

*Enguany ha estat substituïda la festa de Sant Josep (19 març) per la Segona festa de Nadal (26 desembre).

FESTES LOCALS

Les festes locals de 1.986 seran:

- 8 agost - Sant Domingo
- 10 desembre - La Mare de Déu de Loreto

CENTRE COORDINADOR DE BIBLIOTEQUES

El 28 de novembre, a les dotze del mig dia, al Palau del Consell Insular de Mallorca, se celebrà la firma del Conveni del Centre Coordinador de Biblioteques. Per part de l'Ajuntament de Lloret hi assistiren Maria Vanrell i Guillem Fiol.

BATIAMENTS

- 7 novembre: Mª Magdalena Colom Munar, filla de Jeroni i Magdalena.
- 10 desembre: Jaume Bibiloni Bosch, fill de Bernat i Maria.
- 15 desembre: Bartomeu Oliver Gomila, fill de Francesc i Antònia.

DEFUNCIONS

- 15 desembre: Maria Gelabert Carbonell, de 87 anys.
- 25 desembre: Guillem Fiol Jaume ("Bessó") de 82 anys.

AJUDA GRUP DE TREBALL

Un dels grups de mestres que estan realitzant diversos treballs sobre el nostre poble i el seu terme municipal ha estat afavorit amb la concessió d'una ajuda per part del Centre de Professor de Palma.

Es tracta del grup que treballa l'aspecte de fauna i flora. Es desconeix la quantitat exacta de l'ajuda, però sembla estarà sobre les cent mil pessetes.

SUBVENCIONS CURSETS DE TENIS I NATACIÓ

L'Ajuntament, a través de la seva Comissió d'Esports, ha cursat la petició de dues subvencions per a la realització d'un Curset de Tennis i d'un altre de Natació.

Per al primer s'ha demanat un total de 84.000 pts. i per al segon 65.000.

PETRA CATALINA TOMAS ("de Can Poleo"), atleta de categoria cadet, va batre el rècord absolut femení de 3000 metres marxa atlètica amb un temps de 15.01.90, durant les proves adaptades al calendari de pista coberta celebrades el passat dia 21 al Poliesportiu "Prínceps d'Espanya".

JOAN GILI ("Nina") fou ferit de gravetat per un dels dos malfactors que atracaren el comerç d'alimentació que atén la seva esposa, al carrer Reis Catòlics de Palma.

Ja havien tancat la botiga i tenien la barrera metàl·lica mig baixada, quan dos personatges entraren, armats amb ganivets, amb la intenció d'apropiar-se de la recaptació del dia. Un d'ells, no content amb això, li clavà el ganivet a l'esquena, amb tant mala sort que la ganivetada afectà un pulmó.

En Joan, lluny d'emporugir-se, els va sortir darrera i llançà un moniato al cap d'un dels lladres. El moniato, amb el cop, es xapà per la meitat i el lladre caigué a terra, però pogué continuar la seva escapada. En Joan, sangrant per la ferida, no pogué perseguir-los més.

Des d'aquí li volem desitjar una prompta i feliç recuperació.

Els passats 7 i 8 de desembre

La Unió de Pagesos de Mallorca celebrà el seu Segon Congrés

Els passats dies 7 i 8 de desembre se celebrà a Vilafranca el II Congrés de la Unió de Pagesos de Mallorca, amb la presència de més d'un milenar d'afiliats i simpatitzants.

Prop de seixanta delegats, representant més de vint-i-cinc pobles, participaren en els debats de les ponències. Les més discutides foren les referents a incompatibilitats i al problema de les aigües de Mallorca.

Quant a la primera, els afiliats de Lloseta proposaren que els que ostentassin càrrecs polítics no poguessin formar part de la comissió permanent de la UPM. Aquesta ponència no prosperà, i es mantingué el caràcter voluntari de la renúncia.

Respecte a la segona, el sindicat demanà la construcció d'una xarxa de recollida de les aigües de la serra de Tramuntana per al seu ús en l'agricultura. S'insistí en la necessitat de crear un organisme únic de control per a regular i efectuar la planificació hidrogràfica de Mallorca. També sol·licità UPM la creació d'una granja d'experimentació per a estudiar i definir els productes agraris més adequats per a les explotacions que utilitzin en els seus regadius aigües tractades per depuradores. Es denuncià la manca de solidaritat dels propietaris de pous que venen aigua sense cap control, fent que el seu consum no sigui racional.

COMPOSICIÓ DE LA NOVA COMISSIÓ PERMANENT

Es decidí que la comissió permanent del sindicat estaria composta per nou membres i que seria elegida pel congrés. També s'amplia en cinc membres la comissió de conflictes.

La nova comissió permanent quedà, després de la votació, de la següent manera:

Jaume Company (Consell), Xesc Garcias (Algaida), Tomeu Lliteras (Artà), Joan Sastre (Sant Joan), Alexandre Siquier (Sineu), Toni Negre (Santa Maria), Toni Martorell (Inca), Josep Estelrich (Sant Joan) i Jaume Vich (Santa Maria).

Entre les conclusions del congrés destaca la proposta de constitució d'una federació d'Unió de Pagesos de les Illes, amb l'objectiu d'adaptar-se a la realitat autònoma de l'Estat Espanyol.

Altres decisions que es prengueren són: la consolidació del sector agrari, una planificació agrícola i ramadera, la consolidació del cooperativisme democràtic, la potenciació del consum de productes del camp mallorquí, l'oposició a les cambres agràries i, en especial, aconseguir la unió dels pagesos de cara a la imminent entrada a la Comunitat Econòmica Europea.

CONCURS DE TRASLLATS

Al Concurs de Trasllats de Professors d'EGB d'enguany, ha sortit vacant una plaça a l'escola "Antònia Alzina", de manera que amb un poc de sort el proper curs els tres mestres poden ésser definitius.

TEMPS ENRERA

Devia esser devers l'any 47, quan l'escola encara es feia al pis que hi ha damunt l'antic forn, a la Plaça Jaume I.

El mestre era Don Pere Sampol, montuïr, i els alumnes... Bé, si vos hi fixau un poc en coneixereu més d'un. Només els heu d'afegir una quarentena d'anys i sabreu de qui es tracta.

Ells són:

A la fila de dalt: Jaume "Barreta", Gabriel "Bernadí", Toni "Rei" (?), Sebastià "Company", Mateu "Bernadí", Martí "Company", Toni "Bolero", Mateu "Poleo", Joan "Rei".
Fila d'enmig: Llorenç "Fred", Bernat "Some-reta", Joan "Pago", Antoni "Niell", D. Pere Sampol, Guillem "Company", Miquel "Mandau", Pere "Niell", Biel "Fona-fona".
Fila de baix: Joan "Fred", Joan "Camps", Nadal "de sa Rota", Toni "Vermell".

Què fa el Consell Insular en Cooperació i en Ordenació del Territori

La cooperació entre el Consell Insular de Mallorca i els ajuntaments és molt àmplia i es concreta a través del pla d'obres i serveis que proporciona a la població tota aquella infraestructura i tots aquells serveis que contribueixen al benestar social i que afecten primordialment el medi rural o el semi-urbà.

Els plans d'obres i serveis es classifiquen en:

- 1.—Obres d'infraestructura hidràulica (provetiment, distribució i sanejament).
- 2.—Obres d'accessibilitat (construcció i conservació de vies).
- 3.—Obres d'electrificació rural.
- 4.—Obres de servei telefònic al medi rural.
- 5.—Obres d'equipament de nuclis (pavimentacions, urbanitzacions, cementiris, enllumenat públic, centres socials, assistencials, etc).

També es redacten els projectes tècnics que sol·licitin els municipis.

El 30% de la xarxa viària de Mallorca és propietat del Consell Insular de Mallorca que s'encarrega de les obres de conservació, repintada i neteja de cunetes. També són en fase de projecte diverses obres d'ampliació de carreteres.

En relació a l'ordenació del territori, els ser-

veis tècnics emeten informes sobre els plans generals, parcials i altres instruments de planejament en relació amb el pla provincial vigent.

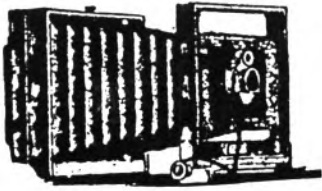
Ha creat i manté el Servei de Prevenció i d'Extinció d'Incendis i Salvament, en règim de col·laboració amb els ajuntaments.

Aquest servei té quatre parcs principals amb infraestructura tècnica i humana àmplia i els parcs auxiliars que complementen l'acció dels principals. És prevista la creació de parcs locals a la resta dels municipis. S'hi destina una inversió global de 735 milions de pessetes.

Consell Insular
de Mallorca
c/ Palau Reial, 1

Retratos

na Ben Vista

-Nom i llinatges:

-Foi, o no me coneixes tu, jo som na Ben Vista.

-Lloc i data de naixement:

-Vaig nèixer a Llorito, però s'edat... no saps que a ses dones no mos agrada es dir-ho.

-Professió:

-Ui! He fet de tot en aquest món: de figueralera, de vermadora... però sempre he tengut temps de llosquejar i xafardejar per la vila. He de dir al batle que crei aquesta nova professió a Lloret: bufera; de feina no n'hi mancaria. Ara que darrerament que escric coses que me conten, et dic que me n'han cercades de professions, i qualcuna de ses més antigues que se coneixen.

-Signe zodiacal:

-I això què és?

-Malvicis:

-M'agrada espipellar-ho tot, sigui bo sigui dolent. Però és curiós, jo no me'n trobo cap de malvici, ja n'hi ha que ho fan per jo; no passis ànsia.

-Virtuds:

-Totes. Veus, això sí que ho tenc, bona al·lota i fenera, i mai m'han dit "demà no tornis".

-Menjar preferit:

-A jo m'agrada tot: en posar peus davall taulla ja em va bé. Això d'anar a dinar davall un pi o a sa platja damunt una pedra mai m'ha agradat. M'agraden molt ses sopes de matances i s'aguiat pep amb patates.

-Beguda preferida:

-De vegades peg qualche glopada de *seca* (però d'amagat, perquè quan vaig en es *café* *es* *tic* empegueïda de demanar-ne i bec una *coque-cola* o un *trinarancus*, ara que avui ja no se mira això). M'agrada molt s'aigo fresca.

-Un esport:

-Esport? Ah... *deporte preferido*; que vols que et digui, a mi sempre m'ha agradat molt es caminar i com que ara s'ha posat tant de moda... jo dic que faig "*fotin*".

-Música preferida:

-Allà on hi ha una *cota* mallorquina o un *bo lero* que me llevin tot lo demás.

-Un cantant o conjunt:

-M'agrada escoltar en Tomeu Penya, perquè quan jo era més jove no hi havia aquestes músiques d'ara.

-Un escriptor:

-Me sé totes ses rondaies d'en Jordi des *Racó*, i m'agrada llegir-les.

-Un llibre:

-Vint-i-quatre, n'hi ha de toms de rondaies i jo els tenc tots.

-Lectures preferides:

-Sempre m'havia agradat -tu encara no haves nat- anar a la Casa de la Vila a llegir lo que deien en es *plens*. Però ara fa estona que no hi he anat perquè m'avorreixen, perquè diuen molts de *dois*, perquè ho escriuen tot en *foraster*. I això per jo és com una *galtada*: no ho puc consentir, que tothom xerri es mallorquí i a s'hora d'escriure ho facin en una altra llengua.

-Una pel·lícula:

-Quan era més jove en vaig veure una que me va encativar: "*Cumbres borrascosas*". M'enrecord que vaig plorar tota sa nit.

-Un actor i una actriu:

-Vols que et digui una veritat? No m'enrecord de cap nom, ara.

-Un personatge històric:

-Es meu padrí. Sí, ho pots escriure i no importa que facis sa mitja rialla. Es meu padrí no va fer mai cap cosa extraordinària però tot lo que va fer ho va fer sempre amb tot et seny i bon cor, no va fer mai mal a

ningú. Jo crec que tots ho som un poquet - personatges històrics.

-Un pintor:

-Aquell que pinta com si fos un nin.. Mirau ara no m'enrecord d'aquest homenet que va morir ara fa poc... Sí, aquell que jo sempre dic que ho sabia pintar, però que si ho hagués de dibuixar no me sortiria.

-Un color:

-Es blanc. Me recorda sa netedat, sa pure-sa, però avui en dia se'n veu poc d'aquest color perquè tot pareix contaminat.

-Una afició:

-Xafardejar.

-Què t'agrada més de la vida?

-Ses coses ben fetes.

-I quina cosa manco?

-Tot lo que se fa mal fet sabent que se fa malament, i no es fa res per posar-hi remei i se segueix fent malament.

-Què t'agradaria esser i no ets?

-Batlesa. M'agradaria esser batlesa per veure si és tan mal de fer fer ses coses igual per a tothom, aplicar sa llei igual per a tothom, posar remei a ses obres, fer escriure tots es documents en mallorquí, i tot sense poder dir que som batlesa per un malentès o equivocació.

-Un ideal:

-Sa justícia, ses coses ben fetes.

-Odi:

-Què dius?

-Què entens per amistat?

-Poder-se dir ses coses sense necessitat de barallar-se.

-I per amor?

-Fotre, això són faves d'un altre sostre!

-L'home ideal:

-Això ja no m'ho has de preguntar. Però sempre m'ha agradat es meu homo perquè devora ell m'he sentit segura. Però vaja, ja que ho has demanat, trob que es nostro batle és d'allò més afavorit, és sense cap dubte "el hombre ideal".

-Què valores més en una persona?

-S'humilitat.

-Què opines del divorci?

-Jo no me divorciaria mai. Si n'hi ha que ho fan allà ells: no me posaré mai en lo - que fan.

-Un fet important en la història:

-Quina història? Si et refereixes a la me-va; per jo va esser molt important que es meu padrí m'estimàs tant i m'ensenyàs tan-tes de coses que sols quan tengués sa seva edat hauria après.

-Una bandera:

-Una? I no trobes que n'hi ha moltes de ban-deres i poques de correctes? Jo crec que - n'hi ha massa.

-Afiliació política:

-No, no tenc cap fill polític, si ho dius per això.

-Tendència política:

-Jo només mir les persones que fan feina i que volen fer les coses de la millor manera que els és possible, si són de dretes o des-querres no m'interessa.

-Un polític local:

-I això què és?

-Un polític nacional:

-Però, això què són?

-Què li falta a Lloret?

-Un poc de seny, un poc de pau i un poc d'a-mor; perquè si ses persones tenguessin seny no es barallarien mai i es podrien dir les coses sense necessitat d'enfadar-se i així hi hauria pau i amor.

-Què li sobra?

-Qualque bandera en dies de festa; alguns ca-çadors que només saben fer mal; sobra la persona o les persones que permeten que hi hagi un motor de treure aigua privat a un

pou públic, que es facin obres il·legals davant es morros de tos, la mala administració local, l'augment desorbitat dels impostos. I, com per quasi per tot, sobren les mentides, l'egoisme, el protagonisme estúpid, la "xuleria".

-Què penses de l'Ajuntament?

-Si ells anassin junts ningú xerraria malament d'ells, però com que sempre se tiren es trastos pes cap per beneitures -perquè les coses importants ja estan estudiades abans-. I llavors, "Ajuntament" deu voler dir "anar junts", i jo crec que junts hi estan ben poc allà dins.

-Vols dir qualche cosa més abans de despe-

dir-te?

-Sí, que "menos" mal que ha plogut i així haurà entrat aigua a sa cisterna de sa plaça, perquè maldament no hi hagi poal veig que se fa ben endins.

-Sempre veus les coses negatives...

-Allà on no hi ha llum no en cerquis, on hi ha batles i regidors tot són baves i on hi ha poques feines sempre hi ha hagut xafarderes.

NOTA. Les respostes han estat transcrites exactament així com les ha dites i, per suposat, els escrits i opinions de na Ben Visa no són representatius de la revista.

la nostra llengua de cada dia

Quan una persona desconeix allò que té no ho valora en la mesura que caldria i, - per això, no li importa res que es perdi o no. Quan a una persona li donen una informació falsa i li preparen un camp premeditat per tal que arrossegui amb ella altres persones indecises envers un camí sense torrada, no és més que abonar el terreny perquè les herbes dolentes surtin i ofeguin les bones llavors.

Tot això ho dic perquè pens que menyspreem la nostra llengua fins arribar a ridiculitzar-la, perquè n'ignoram totes les seves possibilitats expressives i la gran riquesa de termes, superior o almenys igual, a la resta de les llengües llatines. Les formes dialectals no haurien d'esser cap obstacle per al cultiu i l'amor envers una sola llengua que parlem a tots els indrets dels Països Catalans, al Rosselló i a la ciutat de L'Alguer; ben al contrari, són una font inesgotable i preciosa de riquesa idiomàtica. No hem de sacrificar les nostres for

mes peculiars, el nostre accent, la nostra manera d'esser i d'actuar, per a fer-nos catalans; no es tracta d'això.

Jo som mallorquí i em sent identificat amb el meu país. Ara bé, no podem canviar ni la història ni la cultura: el mallorquí que parlem és una modalitat de la llengua catalana (com el barceloní, l'eivissenc o el rossellonès). La nostra llengua és la catalana i no fan més que rialles els nostres polítics mallorquins, els de l'autonomia, quan no s'atreveixen a dir les coses clarament i pel seu nom; a més, han demostrat ben sovint la poca confiança i estimació cap a la nostra llengua.

No caiguem dins la trampa de defensar el mallorquí com a llengua única i diferent enfront el català: el mallorquí és una llengua en tant hi ha una comunitat de parlants que l'empren, però és un dialecte enfront el català com a llengua derivada del llatí.

Els qui defensen el mallorquí com a llengua diferent, els "gonellistes", són un grup utilitzat per unes determinades persones que estimen ben poc Mallorca i no volen saber res dels mallorquins. Sembla una mentida però és així.

Felip Munar

TAULER D'ANUNCIS

El dia 9 de desembre tengué lloc, en el saló d'actes del rectorat de la Universitat de les Illes Balears, la presentació del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, el qual se celebrarà el proper mes de maig amb sis àrees d'estudi diferents.

// CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA LLENGUA CATALANA , MCMVI 86

A la darrera reunió de la Comissió de Cultura del CIM s'aprovà la proposta d'organitzar una sèrie de trobades entre escriptors en llengua catalana i els alumnes d'ensenyança mitjana.

Aquestes sessions de treball es faran bàsicament als instituts de Mallorca i els escriptors participants seran entre altres: Jaume Fuster, Jaume Santandreu, Llorenç Capellà, Miquel Ferrà Martorell, etc.

* * * *

Gran interès despertà la presentació del llibre "La oveja de raza mallorquina", de Bartomeu Anguera Samsó, que se celebrà el dia 9 de desembre amb el patrocina de Sa Nostra".

* * * *

Els passats 21 i 22 d'aquest mes tengué lloc a l'Auditorium de Palma el 8è Congrés del Partit Socialista de Mallorca - Esquerra Nacionalista (PSM-EN).

Aquest partit compta en l'actualitat amb uns 700 militants, dels quals cotitzen habitualment 500 (100 a Palma i 400 a la part forana). En sortí elegit Secretari General, Mateu Morro de Santa Maria.

Les Illes Balears seran la seu d'un magne Festival Internacional de les Arts - que se celebrarà sota els auspicis de la Comunitat Econòmica Europea (CEE) entre els dies 19 de juliol i 16 d'agost de l'any vinent. Òpera, roc, folklore, música de cambra i exposicions de belles arts se succeïran en distints escenaris de les Illes.

El pressupost és d'uns 2 milions de dòlars -més de 300 milions de pessetes- que seran coberts en part per la Comissió Europea. Participaran en el Festival més de 500 músics, cantants i ballarins joves, i entre les figures destacades hi sobresurten els directors Ken Russell i Jonathan Lucas.

* * * *

El passat 12 de desembre es presentà l'obra "Flora de la Mediterrània Occidental de la qual és autor el pare Rafel Genestar, doctor en Ciències Biològiques i catedràtic d'institut. L'estudi recolleix dades de 3185 plantes i la seva publicació ha estat subvencionada pel CIM.

* * * *

Diumenge dia 8 d'aquest mes fou enterrat en el cementiri vell de Deià l'escriptor britànic Robert Graves, que havia viscut en aquella localitat mallorquina des del llunyà 1929.

* * * *

Els dies 11 i 12 de desembre tengué lloc una vaga del professorat dels centres públics d'EGB, FP i BUP. La vaga afectà a més de 2000 professors (prop d'un 70% dels mestres de Mallorca).

* * * *

Segons càlculs fiables, existeixen a Balears uns 3000 addictes a la Heroïna. Aquesta dada resulta molt important si tenim en compte que el vuitanta per cent dels delictes s'atribueixen al consum de drogues.

* * * *

D'ACÍ I D'ALLÀ

ASTROLOGIA

El planeta Urà fou vist per primera vegada en 1690 per Flamsteed; el 26 de setembre de 1756 el tornà veure T. Mayer, a l'est de l'estrella 5 de la constel·lació d'Aquari. Mayer el considerà un astre petit.

Urà fou definitivament descobert el 13 de març de 1781 per F.W. Herschel que el descrigué com uñ cometa sense cabellera ni coa i el denominà Georgium sidus.

Fins 1785 no fu classificat com a planeta per Barnaba Oriani. Urà té 5 satèl·lits coneguts, anomenats Ariel, Umbriel, Titània, Oberon i Miranda.

La basílica de Sant Pere, a Roma, l'església més gran del món, té una capacitat per a 54.000 persones.

UN CAPELLÀ I UN AL·LOT

Això era un capellà que va topar un al·lot pes carrer. S'al·lot s'acosta a besar-li sa mà i es capellà li diu:

—Què noms?

I s'al·lot respon:

—Miquel.

—Molt bé, —diu es capellà—. I d'on te diuen?

—De can Garrova, —respongué aquell al·lot.

—Que vas a escola?, —preguntà es capellà.

—Sí, senyor.

—I que estudies molt?

—Sí senyor, molt.

I es capellà, mentre li pegava una batculada amb sa mà plana p devers ses anques, li diu:

—Això m'agrada.

—Estimat, escolta això; contesta a on te pregunt: ¿quin abre és qui fa el fruit abans de treure sa flor?
—Tu me fas estar amb trebai i no puc explicar-t'hó.
Jo som estat a Maó i per la ciutat major, i no he vist tal abre mai.
—No sé si heu sentit a dir que en haver-hi foc, hi ha fum.
No fosses anat tan lluny!
Fosses passat per Llubí!

= La tapèrera.

—Escoltau-me, mestre l vós qui sou un homo en quan vos donen un no-per quin caire l'agafau?
—No-res no té per on preni cap per on agafar; no-res no se pot donar ni se pot comprar ni ven

¡ESTO NO TIENE ARREGLO!

"El Jueves"

NOVEL·LA

El millor dels Franco

Miquel Ferrà: El misteri del Cant Z-506. Premi de Novel·la Ramon Llull 1985. Barcelona 1985. 182 pàgines. Editorial Planeta. 750 pessetes.

Ramon Franco, un dels germans del «Caudillo», tingué una vida apassionant, com a aviador heroic i com a polític esquerrà fins que seguí el seu germà en la sublevació de 1936. La seua mort, mentre volava damunt les Balears, ha estat envoltada de misteris i de suposicions. Sobre

aquesta llegenda i sobre la història demostrada, Ferrà ha desenvolupat una novel·la en què crònica i faula es barregen en una composició àgil i aguda, de molt bona lectura i d'una mobilitat d'acció quasi filmica.

TRAGICA COINCIDÈNCIA

L'any 1837, l'escriptor nordamericà Edgar Allan Poe publicà "Les aventures d'Arthur Gordon Pym". En la seva novel·la, els quatre supervivents d'un naufragi després de passar molts de dies dins una barca a la deriva, assassinen i es mengen un grumet anomenat Richard Parker.

En 1884, l'embarcació "Mignonette" —s'enfonsà i els quatre supervivents que se salvaren dins una barca acabaren menjant-se el grumet. Aquest s'anomenava Richard Parker.

EL SÀNDAL

Antigament aquest arbre abundava molt a l'Índia, Malàsia i a les illes d'Oceania. La seva fusta groga i oloro sa era molt cercada per fer talles i obtenir essències.

Les tales foren tan abusives que molts de boscos de sàndals foren destruïts. Es deia que encara molts danys després de tallar un bosc de sàndals, el seu perfum seguia sorgint de les rabasses i es podia sentir d'un parell de quilòmetres enfora.

UNA LLIMONERA MOLT RENDIBLE

A la república soviètica de l'Uzbequistà s'ha aconseguit cultivar una varietat de llimonera que floreix i dóna fruit durant tot l'any. El pes de les llimones de la nova varietat, denominada F-2 "Yubileini", és de 600 grams a 2 quilos, i té un rendiment deu vegades major al de les altres varietats.

La collita arriba a cinquanta tones per una hectàrea d'hivernacle.

La llimona F-2 té una clovella tan tendre i gens amarga que d'ella sen pot fer confitura i es pot menjar amb la mateixa llimona sense afegir-hi sucre.

A JULIO IGLESIAS

Benvolgut Julio: fa dies que volia escriure't. Des d'aquest estiu que un diari parlava de tu: «Julio Iglesias —deia— ha hecho el amor con tres mil mujeres». Quan ho vaig llegir, Julio, em vaig posar a riure. El que cal dir per a fer-se propaganda —vaig pensar—. Però després, tot rumiant, vaig sentir pena per tu. I també pels que creuen que això és una notícia digna de publicar-se. I per aquells que potser després de llegir-la et tingueren enveja.

Vaig sentir pena per tu. T'ho dic sincerament, Julio. I és que vaig pensar que tot i haver «fet» tantes vegades l'amor, segurament no l'havies «viscut» mai. I creu-me, viure l'amor és la felicitat més gran que es pot conèixer a la terra. Perquè és estimar i sentir-se estimat. És donar i rebre. És fondre's amb cos i esperit, sí, ho repeteixo, «esperit», amb l'ésser estimat. I... i no sé què més dir-te. M'agradaria saber escriure per trobar paraules que t'expliquessin allò que tu no saps què és l'amor. Però no en sé més. Tan sols puc dir-te que et compadeixo, Julio, que em fas pena. Potser no t'ho creuràs, però em fas pena. —Josep Alegre i Marcet

"Full dominical. Església de Mallorca"

EL XORIC DEL CONVENT

Una vegada quan l'era petit em comptaren un conte que tractava d'una dona que volia esser molt guapa. El motiu de voler-ho esser ningú ho sabia, encara que en aquell temps ja hi havia aus de rapinya que revoltejaven pel poble. Aquesta dona cada dia feia comprar a sa mare coses per posar-se a la cara, als pits, als cabells... Fins i tot va muntar un saló de bellesa perquè de la manera que fos la fessin tornar guapa. - Llavors us diré el final.

Però, per què us deis tot això, jo? Ja ho sé! Us volia parlar del futbol de Lloret que encara que no sia cap dona, també vol esser guapo o, si voleu, vol esser com aquella dona del conte que esser "fea" volia tornar guapa.

Per això, enguany, el Lloret, empès - per uns interessos no se sap quins, (com aquells d'aquella dona que solament volia esser guapa per ser-ho) no és res més que una guarda de criatures banyades que pareix que tot el que els han ensenyat aquests 4, 5 o 6 anys de futbol que hi hagut al poble no els ha servit de res.

I he dit abans que no sé per quins motius hi ha futbol, perquè començant pel batle i acabant per la zeta ningú s'aclareix.

El Lloret havia de fer una plantilla a par-

tir de "lo" de Lloret, cosa que s'havia proposat la directiva nova, criticant la tasca que havien fets directives passades que només es preocupaven dels resultats i no de fer "cantera". Incrèduls! ¿Però és que no sabien en què se posaven? ... També s'han cagat dins els calçons, perquè "lo" de Lloret també els ha fallat. I no acaba aquí, no. També m'he enterat que es fitxà un entrenador i al tercer entrenament que va fer va esser "despedit" per un triunvirat - de jugadors que es pensaven jugar a primera divisió i que es creien haver après molt, però que poc temps després també s'han equivocat. I el que és més curiós, com que l'ho me és l'únic animal que travella dues vegades amb la mateixa pedra, aquests jugadors volen tornar dur un entrenador a la seva mesura. Aquí ja no sé que pinta la directiva ¿O és que hi ha qualche cosa darrera tot això, com aquella dona que volia esser guapa sense saber per què? ¿O és que la directiva és simplement de decoració i el que importa és que hi hagi futbol un any més i per avall? ¿O tal vegada sia per justificar la construcció de tres grades que he sentit a dir que es volen fer? I ja seria una bona pardalada que fessin grades i no hi hagués futbol! Tornarien demostrar el mal gastats que estan els doblers a vegades. En fi, fins i tot vaig veure que el Lloret necessitava un entrenador escrit a un diari. Increïble! Però, vaja, aquest escrit que vos faig avui és un poc embullós, però el qui - el vulgui aclarir ja ho farà.

Però ara vos vull dir com va acabar aquell conte d'aquella dona que volia esser guapa sense saber per què. El resultat va esser que en aquell saló de bellesa que va fer la maquillaren molt bé i se convertí en una bellesa, però un dia que plovia i ella anava pel carrer, l'aigua li va llevar el maquillatge i tornà quedar com abans o pitjor perquè tothom s'adonà que aquella persona no es presentava tal com era.

I és que les coses les hem d'agafar pel que són i ens hem de presentar sense segones intencions. Si realment el Lloret vo-

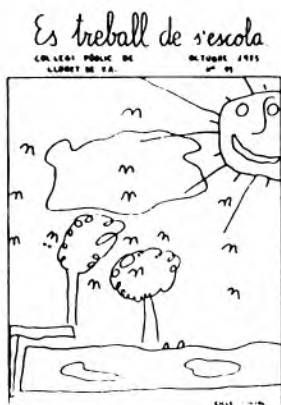
lia esser guapo guapo (o sia amb jugadors - de Lloret) i aqueixa intenció estava pensada, la directiva (si realment n'hi ha i era això el que volia) no havia de deixar fer el que s'ha fet, perquè igual que aquella - dona no solament han tornats a esser "feòs" com eren les altres directives, sinó que tal vegada siguin "feos" i facin el ridícul o sia pitjors.

NOTA. Aquest escrit va esser entregat a la nostra redacció fa un parell de mesos, però fins avui (i per raons d'espai) no ha pogut esser publicat. Per tant no trobeu estrany que al tema tractat ja se li hagi trobat una solució (no sabem si definitiva).

(Foto: Catalina Picornell)

Ha sortit el N° 11.

Dinar dels quintos de l'any 50.

El passat 24 de novembre els "quintos" del 50 es reuniren en un dinar d'amistat, després de molt temps de no haver estat plegats tots. Hi eren presents: en Joan "Florit", Joan "Pel", Joan "Bassó", Joan "Teco", Mateu "Recolat", Pere "Moliner", Rafel "de sa Rota", Sebastià "Pago", Bernat "Bosseta", Guillem "Vermell" i Guillem "Talaió". Per distints motius deixaren d'assistir dos o tres "quintos".

En paraules d'un dels assistents, el dinar "fou un èxit complet, no només perquè ens retrobàrem tots després de molts anys, sinó perquè tot va estar organitzat a la perfecció". "El dinar, excel·lent i sense que hi faltàs res; fins i tot, hi havia el municipal del poble i un capellà no fos cosa que hagués passat res extraordinari".

Per acabar ens demanaren que en nom de tots els assistents donàssim l'enhorabona als cuiners i en especial a en Joan "Florit". Nosaltres, per la nostra part, la volem donar a tots ells per continuar amb la seva ja llarga amistat i saber-la celebrar.

TOMEU PENYA,

sobren comentaris.

Bartomeu Amengual i Gomila

Nasqué fa 36 anys a Vilafranca de Bonany. Son pare i sa mare vivien del camp i ell, de més jove, hi treballà un poc: "He fet totes ses feines que es poden fer al camp; he esterrossat, llaurat, sembrat, segat, batut, etc. Si per qualsevol necessitat hi hagués de tornar, crec que me'n sabria desfer un poc".

L'any 1980 surt al mercat discogràfic un nou disc. És el primer d'en Tomeu Penya. No té quasi gens d'èxit; es diu "Tomeu Penya canta a la vila" i conté cançons com "Nina ma vida", "Llocs i terres", "La Vila"... que llavors han estat reeditades en els seus darrers discs. De tota manera la seva vida musical no començà l'any 1980 sinó molt abans:

"... jo tenia una discoteca, era modern, cantava en anglès, alemany, etc. Però estava molt enamorat d'una estrangera i anava darrera ella. Me'n vaig anar amb ella a Dinamarca per un parell de dies i vaig estar-hi un grapat de mesos. Allà cantava pels bars i guanyava molts de doblers i vaig pensar que ja que a Mallorca no feia res (la discoteca sols la tenia oberta en s'estiu) me convenia allò. Però passats un parell de mesos per Dinamarca, vaig començar a enyorar un poc tot això. Va esser es moment en què vaig començar a escriure cançons en mallorquí, com foren "Nina" i Cant per sa meva gent". Quan vaig arribar aquí l'ambient "discotequero" no m'alegrava i començaren a sortir cançons com "Cançó per a frares, dones, ministres...", "Es ramell d'en Pere",..."

18 Com hem dit abans, "Tomeu Penya canta a la vila" sortí fa quinze anys, quan el ca

pellà de Vilafranca Pere Fonts escoltà les cançons i volgué que fes un disc. "Encara que les cançons fossin ses que m'han costat més de fer, i ses més collonudes, va esser una cosa mig improvisada i no vaig mirar prim amb res. Cantava sols amb una guitarra. Sa qüestió era fer un disc. El segon ho vaig fer per "hobby". Un grup d'amics em proposà de fer-ho i encara que ho fes per divertiment, volia que quedàs bé. El grup d'amics que me produïren "Càrritx i roses" foren en Cosme "Pila", Jaume Llodrà Binimelis, Miquel "Mio" i en Salvador "de sa barca".

També parlarem de la casa discogràfica BLAU. Ell pensa que si no hi hagués hagut Tomeu Penya, BLAU no hagués seguit el camí que ha seguit. "Amb dos mesos es vengueren 10.000 còpies i BLAU canvià de dalt a baix. Si jo no hi hagués estat, BLAU no seria el que és".

Algú pot pensar que en Tomeu està decaient, ja que no actua tant com actuà anys passats. "Podria actuar cada dissabte per 150.000 pts, però sa gent s'arribaria a cansar de jo i també em cansaria jo. Ja no és es "boom" d'aquell que sortia damunt ses cenari amb un capill i cantava "Tocalei, tocalei". Enguany ha estat l'any en què he tengut més èxit. A Menorca he estat durant molt de temps número 1 a una emissora de ràdio amb la cançó "Feixet de cabells". Hi vaig anar a actuar i l'èxit va esser rotund A Barcelona, a la plaça del Rei, també fou apoteòsic, a València al Festival de Música Mediterrània igual; és a dir que en quant a actuacions bones ha estat el millor any. Per contractar-me s'han de moure molt. -

"Podria actuar cada dissabte per cent-cinquanta mil pessetes, però la gent s'arribaria a cansar de jo"

M'han d'avisar de 20 a 30 dies abans. Hi ha d'haver propaganda per la ràdio, etc. Són coses que la gent es pensa que no, però són per al benefici mutu del contractant i jo, el contractat".

També parlarem una bona estona de les seves apetències musicals: "Som seguidor de tots els músics-cantants que actualment hi ha a Mallorca. De catalans sols n'hi ha un que m'agradi molt: en Serrat. Amb sos estrangers som clàssic, m'agrada molt i som un gran admirador de n'Andy Williams, en Kenny Rogers, John Denver... però el meu ídol fort és en Kris Kristofferson. També magra da molt la música clàssica, en Txaikovski - perquè hi posava molt de sentiment, en Chopin...".

En Tomeu també practica l'esport. "M'a el "jogging". També passeig els cans, faig carreres amb ells. Sempre els guany perquè ells no saben que me prov. Els dic: -Biel, Francina, fins aquella figuera hi ha un - "sprint" i ells darrera, darrera ja que no saben que feim una carrera. Per això sempre arrib el primer.

No practic el futbol, però som un aficionat al futbol de l'Spórting de "Gijón". -Què ha significat per a tu la figura del

teu pare?

"Per a jo ho ha significat tot. Jo som com mon pare, però en jove. Tot, per jo ell ho ha estat tot".

De la problemàtica de la dona també opinà: "No som ni feminista, ni antifeminista. Algú es pot pensar que jo sols pens en ses dones per colgar-me amb elles, però no és així. Vull la igualtat de l'home amb la dona, però que cadascú sàpiga estar al seu lloc". Comentarem un poc l'entrevista que li féu una periodista de Ciutat en la qual la darrera declaració és "mi manera de morir más guapa es follando". Sobre el tema en Tomeu digué, mig rient: "Sí, i ho vaig dir ben clar perquè l'únic que vaig fer va ésser exposar clarament sobre un diari el que qui més qui manco de persones pensen. - Ningú ho diu, però jo ho vaig dir".

-La llengua és un factor fonamental en un cantautor.

"No putes! A mi no m'importaria cantar en altra llengua que no fos la meua. De fet he cantat en anglès, alemany... Opin que s'anglès té molta més sonoritat que els altres, el mallorquí molt més que s'espanyol. La música no té idioma, sols té sentiment i comunicació".

Després dels recitals quasi tots els cantants tenen una cosa més o menys fixa, - que fan quasi sempre. "Després de les actuacions solc fumar dos cigarros seguits ja que abans d'actuar no ho solc fer. Per això després me pega sa fumera i... També solc anar a pixar per llevar-me els nirvis".

Quasi totes les cançons tenen la seva petita història. Una d'elles és "Trenc".

"Sa veritat és que aquesta cançó quan la vaig fer no estava pensada amb Es Trenc. La vaig fer quan volien urbanitzar Sa Drago nera i amb ella expressava el que els joves no volíem. D'això que te dic fa molts - d'anys, jo encara no era conegut ni hòsties d'aquestes. Llavors no la urbanitzaren.

Sa cançó és una protesta fina. Més tard vengué altra vegada el problema de voler urbanitzar els pocs llocs que ens queden verjos i vaig canviar el títol de la cançó".

Sense profunditzar molt dins la seva vida íntima, parlarem d'una dona que significà molt per ell. "Aquesta dona fou el - que es podria denominar "el gran amor de la vida". Amb ella me'n vaig anar a Dinamarca Allà erem molt "felices y comíamos perdices (i moltes que en menjàvem) -digué rient en Tomeu Penya-.

20 "En aquell temps jo tenia 22 anys. Llavors vaig gravar la cançó "Nina ma vida" en el primer disc. A "Càrritx i roses" hi vaig

gravar la cançó "Nina", quan ja feia uns anys que no anaven bé les nostres relacions i ara en el disc que gravaré a principis de gener hi ha una cançó que es diu "Port verd en la qual també hi ha sa nina dels altres discos".

Dins les seves cançons de caire amorós i sentimental, cal destacar-ne una: "Feixet de cabells". "Es una cançó dedicada a una nina preciosa d'onze anys anomenada Greti. Es sa filla d'una altra al.lota que va viure amb jo. No he estat mai casat per l'esglé ia ni per papers, sols hi he estat sentimentalment, ja que crec que és la única manera vàlida de casament".

-Quina ha estat la teva relació amb el músic Joan Bibiloni?

"En Joan i jo ens coneixem de petits. Jo tenia 17 anys i ell 15 o 16. Formàrem un grup que es deia "Harlem". Llavors el grup es disolgué i ens vàrem retrobar quan vaig anar a gravar el segon disc (Càrritx i roses)".

Encara que no ho sembli, en Tomeu és un jove tímid. "Som bastant tímid, però amb força de voluntat he aconseguit no esser-ho tant".

-Què opines de n'Albertí, en Cañellas, Cirerol, etc?

"Pens que tots són uns "Toreros mindan gas". Jo sols veig que cada dia surten als diaris els mateixos. Sempre riuen, es foto grafien i diuen que tenen sa raó. Pens que tots els que has anomenat no fan tanta plan ta com una dona ajaguda".

Tots sabem que fins fa pocs anys el folklore a Mallorca estava un poc dacaigut. "... la meua aportació ha estat molt sonada Quan vaig sortir jo, ho vaig revivar i modernitzar un poc. D'ençà que jo he sortit han sorgit un grapat de cantautors nous per què, que tenguí record jo, sols hi havia en Toni Morlà".

He sabut que en Tomeu feu d'actor secundari a una pel·lícula. Actuava sols com a extra. "Crec que serveix més per a artista que per qualsevol altra cosa. El que - passa és que no em donen s'oportunitat. No sé si realment he nascut per ser músic".

Encara que no ho paresqui, en Tomeu

creu en Déu: "Jo crec en Déu. No en el déu que pujà allà dalt (això voldria veure-ho, jo), ni tampoc en el que està clavat a una creu, sinó que el meu déu són totes les bones coses. Déu és una dona, Déu és sa terra que se deixa llaurar, són les plantes, u na posta de sol, la procreació dels animals i les persones, Déu és justícia, etc.

Tenc enveja a les persones que tenen fe, a tots aquells capellans i monges que treballen per les altres persones, que els veus que no fan les coses per res material. Voldria creure en les coses en què creïa quan era petit.

Que quedi clar que jo no crec en res d'això, però m'agradaria saber quin dels - dos va equivocat"

-Què és per a tu l'èxit precipitat?

- "Jo crec que va equivocada la gent que pensa que el que m'ha succeït a mi ha estat èxit precipitat. No saben que quan l'èxit em va venir jo estava preparat de to tas sa vida. Havia tocat per mig Europa.- Torn dir que no ha estat èxit precipitat.

Sobre la nacionalitat també en parlàrem: "Em sent espanyol quan juga la selecció espanyola. Jo em sent més insular, ba leàric, mallorquí, i després espanyol perquè es carnet d'identitat h diu. Si ha gués d'agafar un fusell per defensar Espanya m'hi haurien de dur per sa força..."

Tomeu Penya

tel: (971) 213316

Tothom sap que en Tomeu té l'anomenada d'esser femeller. "Sols has de pensar que només em menj els "roscos" que puc, no els

que vull". De bevedor tampoc no podem negar que no en tenguí fama. Sobre el respecte en Tomeu volgué puntualitzar una cosa: - "El que passa és que jo vaig començar les meves actuacions amb una botella de güisqui al meu costat i de tant en tant deia alguna pardalada, però el que la gent no sap és que de pardalades en dic sempre, amb güisqui o sense. No en bec excessivament de suc, però quan en bec procurar mesurar-me".

Però no fou sempre que en Tomeu Penya se sabé mesurar en el beure. "Vaig estar a punt de tornar alcohòlic per culpa d'un enamorament que sols va anar bé uns certs anys però llavors sa meva força de voluntat m'aturà. Per un amor no em tornaré engatar".

Aquest any 1985 ha sortit el seu darrer treball discogràfic: "Illamor". Dins aquest disc, a la cara B, hi podem trobar una cançó que es diu "En Cara-Dura encara dura". "En Cara-Dura encara dura" va dirigir da a tots els qui se sentin al.ludits perquè tots saben que sempre hi ha aquell que va a missa, a combregar, confessar... i llavors et barrina tot quan pot; això és en Cara-Dura. Aquell polític que se canvia sa camiaq com si res perquè li convé més a ell N'hi ha tants de Cara-Dures que encara duren".

Dins el mateix disc hi ha dues cançons que donen títol al "long play", són "Illamor (l'esposa)" i "Illamor". La primera "troba que és excepcional. Ses dues són sa mateixa cançó però volia dir tantes coses guapes que dins una cançó era difícil, no hi cabien.

Senzillament, és realment sa meua idea Déu -com t'he dit abans- és totes ses bones coses que hi ha a sa vida. Quan va haver creat Mallorca es degué quedar tan meravellat i enamorat de l'obra que havia creat que llavors després d'haver-se casat amb ella decidí de deixar-la participar un poc als homes. Però noltros no hem sabut aprofitar-la com és degut i l'hem destruïda; però encara segueix essent Illamor, l'esposa de Déu".

Quasi per acabar l'entrevista parlàrem de les seves perspectives personals i discogràfiques: "Dissabte dia 30 he d'actuar a

L'Auditori amb en Xesc Forteza i na Margaluz, dins s'any nou actuaré a Barcelona. No tenc concretat encara quan".

Els comentaris que ara segueixen em diu que eren primícies, encara no ho havia comunicat a cap medi informatiu. "Aquest - Nadal sortiran dos discos meus al mercat. Un serà un "single" que inclourà dues cançons del darrer disc: "En Cara-Dura, encara dura i "Nina ma vida". Llavors també es publicarà un recull de cançons dels meus tres discos. En el disc hi haurà cançons de bulla i cançons melòdiques"

"L'altra primícia és el nou disc que sortirà dins l'any 1986. Crec que és sa cosa millor que he fet fins ara. Ses cançons són com una balada. Es un disc compost de deu cançons, on vuit d'elles són inèdites i dues són de "Tomeu Penya canta a la vila". Ara l'estic preparant i el gravaré a principis de gener. Ja tenc ses cançons escrites sols manca arrenjar-les un poc.

N'hi ha moltes d'amor i un grapat són de bulla. De totes elles n'hi ha una que crec que serà molt important: "Port verd". Llavors hi ha "Fadrineta eixeravida", "El senyor Rossi i el senyor Ros" (un tango divertidíssim què tracta de dos amics meus), "Ets ous damunt un peu" (una història verídica què conta el que me passà un vespre que vaig arribar no massa clar a ca nostra) Ara mateix estic fent una cançó que se dirà "Es cant de sa part forana". "Déu és amor" (un retorn del primer disc), "Només Déu i tu, Maria" (una altra cançó del primer LP). Una altra cançó nova per complet, molt guapa, que es diu "T'estim". Una altra de bu-

lla que encara no té el títol molt segur, de moment se diu "Tu i tu". Una que ja l'he feta en directe alguna vegada, "Canta Ros-sinyol".

"Llavors en tenc algunes que no faig comptes editar-les per ara: "Es tango de ses paparres", un roc que diu "On són ses claus des cotxe, on rellamps les trobaré". En tenc una molt personal que sols l'he cantada a s'Auditori una vegada, és una cosa molt personal i surt del meu estil, es diu "Donau amor en lloc de bales".

Parlàrem de més coses però pens que aquestes són les mes importants i interessants. Durant tota l'entrevista es presentà molt amable, però no cregueu que sols parlàrem, també cantà les cançons del seu nou disc. Aprofit per dir que val la pena escoltar-lo per apreciar el seu valor. Es per que aquesta entrevista hagi servit per conèixer un poc més a un cantant que ha aconseguit tan èxit en pocs anys.

Ja fosquejava quan concluïrem la xerrada. En Tomeu, com cada dia, se n'anà a passejar na "Francina" i en "Toni" -els seus dos cans- i jo a seguir la rutina de cada dia.

La gent
des Piros
i de Tot Lloret
Salut i pau
L'any que ve
sigui més gros
i més felut
Tomeu Penya

Concentració Anti-OTAN a Sineu

"Ni OTAN, ni Reagan, ni SIDA, ni soda, ni Coca-cola". Aquesta era la pancarta que duïen els membres del FAGI. Però no era sola; n'hi havia per a tots els gusts, però totes amb una idea comuna: Fora l'OTAN i referèndum -amb preguntes clares i sense embullar-: "Contra el perill de guerra nuclear OTAN no. Prou militarització" (MCI), "Militarització és opressió" (Assemblea de dones), "OTAN, ni ara ni mai" (PSM)... N'hi havia moltes altres, però amb aquesta mostra es resumeix el que la gent assistent de manava: OTAN NO.

L'acte va esser convocat pel Grup d'acció per la pau i el desarmament i l'Assemblea per la pau i el desarmament. La manifestació es feu a Sineu amb la intenció d'evitar el centralisme de Ciutat, ja que quasi sempre els actes d'aquest tipus (i molts altres) es fan allà i no a qualsevol poble de l'illa.

El número total d'assistents a la Plaça de Sineu fou d'uns 600, fent-se coneixedora la manca de sineuers i de gent dels pobles veïnats (com per exemple Lloret).

Aquest i altres actes semblants haurien de servir per fer veure (i creure) als nostres dirigents i als dels altres països del món que tenim un dret que ja cantava un cantautor xilè assassinat (Víctor Jara) amb la seva cançó *El derecho de vivir en paz*. En els nostres dies ja no li donam la importància que té, però és un dret que hem d'intentar que cap superpotència (com és ara -els USA) no ens el minvi de cap de les maneres. No hem de consentir que ens trepitgin com nosaltres trepitjam la terra.

Donaven suport a l'acte diverses organitzacions i entitats: CCOO, CJC, GOB, JCI, Federació AAVV, Unió de Pagesos, JSI, MCI, PCB, PSM-EN, PCIB, STEI i UGT. Entre els

assistents poguérem veure a diversos líders polítics: Josep Vilchez (del PCIB), Sebastià Serra (parlamentari del PSM-EN), Josep Valero (del PCB), Manolo Cámara (de CCOO), Joan Lluís Llull (secretari general de les JSI)...

Als crits i veus de "OTAN no, bases fora", "Per la pau, OTAN no"... es va donar lectura per part de Guillem Daviu d'un comunicat elaborat per l'Assemblea per la pau i el desarmament, en el qual s'enumeraren una sèrie dels inconvenients que implica la permanència dins l'OTAN i s'advocà la necessitat de l'actual carrera armamentística.

L'acte fou retransmès en directe per l'emissora lliure "Ciutat Ràdio", que comptava amb la col·laboració de "Ràdio Activitat

Bartomeu Amengual i Gomila

CONVOCA: ASSAMBLEA I GRUP D'ACCIO PER LA PAU I EL DESARMAMENT
Donen Suport: CCOO., CJC, F.A.A.VV., GOB, JCI, J.J.SS.II, MCI, PCB, PCIB, PSM, STEI, UGT, INIO PAGESOS

Racó per a la poesia

La nit, per sempre la nit.

Una pluja d'obscuritat pel fugitiu,

una pluja de silenci pel captiu.

Sempre la foscor i la soletat.

.....

Lluny de l'esperança,

vorejant l'horitzó dintre el mar

lluista el guerrer incansable

i pateix el seu cor oprimat

per l'angoixa sens límit

en no trobar la vorera.

Desig arribar a la platja,

estrènyer el puny entre l'arena,

recórrer el món ferm

al que s'aixeca l'alzina

i es perd la memòria del somni.

Vull per sempre descansar,

dormir sota la roca calenta

i rebre els raigs del sol;

que no, volar entre els núvols

ni viure eternament,

tan sols morir a la terra primera

que vaig veure al néixer.

Terra que amaga els avencs

que me retornaran a l'obscuritat.

Altures que des de la timba

me duen cap a la mar.

.....

I altra vegada els fondals

a la lluita contra la nit,

contra la foscor que mai rombran

la llum o el raig de l'esperit...

Condemnat sempre a surar,

entre l'Absurd i la irrealitat,

a voler tornar a una terra

on mai he estat.

Agustí Puigserver

Viatge al llarg del silenci.

I

El temps és silenci,

distància oberta vers l'infinit,

claror groguenca a la tardor,

moment d'ahir, d'avui i...

qui sap! ... si de demà.

II

Jo soc nascut del silenci,

d'una llavor, més aviat estranya,

mestressa del que ningú mai ha entès:

l'estrany buit on hi mana

la feble veu del silenci.

III

Sota una ombra tardenca,

he deixat l'hora salvatge,

la paraula roja,

la darrera imatge...

i, presoner del somni,

he volgut aixecar

-al so del silenci-

la nua llum de l'alba...

Lluny, enllà l'horitzó,

on el silenci és més silenci

i l'alba mai es trenca,

solitari -amb la pau

com a companyera-,

contemplo la claror silenciosa

allunyar-se perduda

a la foscor dels abismes...

De sobte apareix la paraula...

la imatge primera, i amb ella la nit,

i -ja record!-... la nua llum de l'alba.

IV

I... ja és tan llarg

el meu silenci,

/seluarap sel ed euq

/drocer cnet ne on.

BIBLIOTECA

L'encarregat de la Biblioteca ens ha informat que el moviment del mes de novembre ha estat el següent:

Total lectures: 470 (Obres generals, 93; llibres infantils, 197; ciències, 51; literatura, 129 / Biblioteca, 351; a casa, 119).

Total lectors: 277 (Homes, 154; dones, 123; menys de 14 anys, 167; majors de 14, 110).

ELS QUINTOS

Si abans hem parlat dels quintos de l'any , ara hem de parlar dels de l'any 86.

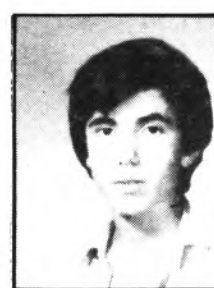
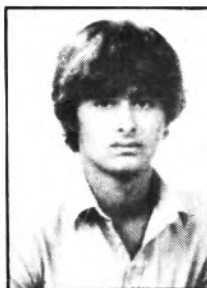
Com tots sabeu, cada any els quintos s'encarreguen del fogueró de Sant Antoni i conviden a tot el poble (i a totho que hi vulgui assistir) a sobrassada, botifarons, vi... Per tal de fer una mica de raconet que els ajudi a pagar totes aquestes coses, els quintos de l'any vinent han organitzat el sorteig d'una panera nadalenca que sembla els ha anat bastant bé.

Ells són:

Miquela Gili Gelabert
 Sebastià Jaume Beltran
 Pere Rosselló Florit
 Gabriel Regis Rossinyol
 Ignasi Tomàs Bauçà
 Miquel Alomar Picornell
 Antoni Beltran Joan
 Josep Antoni Bibiloni Niell
 Llorenç Miralles Fontirroig
 Josep Bibiloni Amengual
 Antoni Picornell Yanes
 Francisca Maria Niell Gomila
 Francisca Beltran Bauçà
 Mª Magdalena Gelabert Cerdà

A aquest, i com que l'any 87 d'esser pocs, se'ls han ajuntat:

Antoni Picornell Gili
 Joan Gili Gelabert
 Catalina Amengual Coll
 Carles Caldas Prats
 Maria Puigserver Jordà

En el sorteig efectuat a la Caixa de Recluta de Palma el dia 17 de novembre, als quintos lloritans els han tocat els següents destins:

Miquel Alomar Picornell	Exempt
Sebastià Jaume Beltran	Tercera Regió Aèria (Saragossa)
Joan Mayol Puiggròs	E.T. Zona Militar Balears
Antoni Picornell Yanes	E.T. Zona Militar Balears
Pere Rosselló Florit	E.T. Melilla
Ignasi Tomàs Bauçà	E.T. 4 ^a Regió Militar

Els Quintos 86/87 conviden a tot el poble al fogueró de Sant Antoni que tindrà lloc el dissabte dia 18 de gener a la Plaça Jaume I.

Veniu tots i duis la ximbomba!

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Pere Rosselló, Josep Antoni Bibiloni, Ignasi Tomàs, Joan Gili, Sebastià Jaume, Miquela Gili, Francisca Beltran, Catalina Amengual i Maria Magdalena Gelabert.

Estimat Lluís

Jordi Gendra i Hom

Florència, 27 de març del 1985

Estimat Lluís:
Tant de bo que t'hagi arribat aquesta carta. Perdona'm aquesta lletra de neuròtic que tinc, però el meu nerviosisme no em deixa fer-ho millor.

Serà millor que vagi al gra. Tu saps ja, estimat Lluís, que sóc a Itàlia des de fa uns dies; concretament a Florència. Si allargues una mica el dit a dins del sobre trobaràs una postal, per la qual cosa no t'explicaré les bel·leses arquitectòniques i les exuberàncies pròpies d'aquesta ciutat: la petita peça de cartó m'estalvia el treball.

Aparta la vista de la ciutat, si us plau, i continua llegint. Com podràs comprovar, no t'he enviat aquesta carta precisament per plaer.

Per motius de treball em van donar lliure aquesta tarda, així que he aprofitat per a fer un tomb per la ciutat. Ara són tres quarts de dotze de la nit, del mateix dia que t'especifico a l'encapçalament de la carta.

Baixant per un carrer ampli i cèntric (no sabria dir-te'n el nom, ara: em fa l'efecte que tenia un nom de papa), he vist el cementiri. Fent cas a unes amistats que lloaven els mausoleus centenaris que hi havia, he entrat.

Semblava talment com si hagués entrat en un altre món. No t'enganyo; els nostres cementiris són freds, més insensibles que els seus habitants. En canvi, aquest era diferent, tenia —encara que et sembli una antítesi descarada— vida.

Reciosos en unes voltes precioses, he descobert uns mausoleus preciosos; el marbre, amb el temps, s'havia anat enfosquint, donant a tot el conjunt una sensació de tenebror; una atmosfera densa ho envoltava tot i feia conjunt amb les cares fossilitzades de les estàtues mortuòries.

Tot i que el cor se m'havia accelerat un xic, he continuat recorrent el passadís mentre notava com la tarda s'anava enfosquint.

Havia notat ja que, a mesura que jo anava avançant, els mausoleus eren més senzills, més sobris: la fi del passadís estava segellada amb un sol bloc de marbre, amb una inscripció i una fotografia rodona, d'aquestes d'època. Jo m'hi he acostat sense cap por, tot i que sabia que aquella cara em recordava algú. Ara, estimat Lluís, t'ho creguis o no, et diré que aquell senyor amb bigotet i ulleres rodones era jo.

I no et pots imaginar l'esglai. Naturalment, jo, trasbalsat com estic, no he sabut fer res més que llegir el nom del difunt. Un ràpid moviment d'ulls cap a aquelles lletres esculpides m'ha confirmat el meu astorament. Recordo exactament que, en aquell moment, se m'ha disparat el cor i que el nus a la gola s'ha fet tan gran que encara em fa mal.

A qui podia jo demanar explicacions? A la tomba? Impossible, és més muda que el marbre que la cobreix. Al propietari de la foto? Desgraciat de mi, que encara no goso ni tan sols parlar! Al guardià del cementiri? Quan ens haguéssim entès, ja seria fosc.

Aquesta narració ha obtingut el segon premi (nivell 15-18 anys) en el "Segon concurs de contes en català per a nois i noies", que ha convocat el diari AVUI.

Malgrat tot, valor. Havia d'enfrontar-me contra mi mateix: llegir les dates de naixement i de mort era fonamental per a mi. S'havia desencadenat una guerra: jo contra mi mateix. El més fotut és que guanyés qui guanyés, sempre hi sortiria perdent jo.

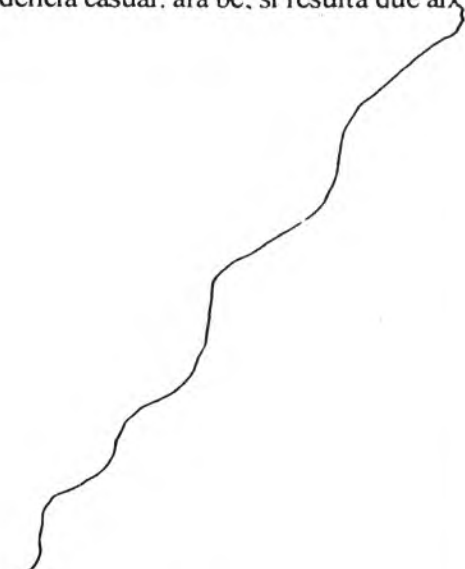
Abans de llegir les dates, i com a mena d'exercicis preparatoris per al xoc que sabia que tindria, he mirat el rellotge: les set encara no. Després he revisat el meu voltant, estranyament desèrtic. M'he acostat un xic més a la meua tomba (t'hi has fixat, a hores d'ara ja havia aconseguit una victòria moral: ja m'he fet a la idea que la tomba és meua), he tornat a mirar el rellotge, les set encara menys. He pensat «prou de teatre» i, donant un tomb preparatori al cap de cent vuitanta graus, he clavat la vista fixament en la làpida marbresca.

Encara em fa mal el cul de la fava que m'he clavat contra el terra en veure les dades. Es esgarri-fos: la del naixement era totalment correcta: 3 de juny del 1969. La de mort... més val que no en parlem, car la mà ja em tremola només de pensar-hi.

No m'ho he pensat dues vegades, estimat Lluís: així que m'he aixecat he arrencat a córrer, i no he parat fins a arribar al llit de la meua habitació del meu hotel, de la dormida que he fet fins ara fa poc.

Aquesta és la raó per la qual t'escric, estimat Lluís, no n'hi ha d'altra.

Ara, només em resta esperar. Si aquesta carta te la puc enviar jo personalment, senyal que la història de la tomba no era més que una broma pesada o una coincidència casual: ara bé, si resulta que així

• • •

P.P. — Ho sentim molt, senyor Lluís. Sóc el sergent Tac-cini, de la policia florentina, i he trobat el cos sense vida del vostre amic abocat contra el paper, amb el bolígraf a la mà. Tanmateix, hem cregut oportú de trametre-us aquesta carta. També us fem saber que l'enterrament serà d'ací a una setmana, al cementiri de la nostra ciutat, en la mateixa tomba que el vostre amic va descobrir. Nosaltres ja ens posarem en contacte amb la família del difunt. Rebeu el nostre condol més emotiu.

Atentament,

* *

Llibres

BARTOMEU BENNÀSSAR ESGLÉSIA A LA PART FORANA DE MALLORCA

Arrels d'una Pastoral

BARTOMEU BENNÀSSAR, *Església a la part forana de Mallorca. Arrels d'una pastoral*. (Mallorca, 1985). 160 pàgines.

Un dels grups de capellans més actius avui i que més poden marcar el devenir present i el futur immediat de la nostra Església de Mallorca és el grup de preveres de la part forana. Són un signe de la vitalitat de la nostra Església i s'han fet presents, en proclames i accions, en el panorama cívic i eclesial de la nostra illa. Es reuneixen periòdicament, darrerament a Pina. És per a aquestes reunions o xerrades que En Tomeu Bennàssar va preparar el que ara surt imprès per a memòria i per a recolzament i il·luminació d'una tasca pastoral que es creu urgent.

Una i altra vegada s'ha escrit que, dins l'Església, no hi pot haver una activitat de gruix i amb voluntat i garantia d'èxit sense una reflexió teològica que li doni suport i motivació. És el que Bartomeu Bennàssar pretén amb aquestes xerrades, o reflexions, que estan particularment atentes a la realitat mallorquina i també prenen llum i força d'altres experiències a diversos indrets, fora de Mallorca.

Com sempre, la postura d'En Tomeu és militant i compromesa. Tractant-se del camp, de la ruralia, hom té la temptació de caure en l'ègloga o en l'enyorança. Sabem que la realitat del nostre camp, tot i que vivim immersos en un món votat al turisme, és aspra. El «fora-vila» i el «fora-ciutat», ens diu el pròleg del llibre que comentam, té les connotacions de sector discriminat, oblidat, mancat, i àdhuc, explotat. Davant aquest panorama real ¿quina ha de ser l'actitud de l'Església? El llibre vol prestar un servei de fonamentació teològica a la possible resposta.

Cinc són les notes que es donen a l'Església perquè sigui de veres signe de salvació per al poble de la part forana: enterrada, popular, perifèrica, inculturada i local. Cada nota és explicitada i és examinada per treure'n les possibles derivacions cap a una acció eclesial, sempre just devora la realitat.

No cal dir que les propostes d'accions concretes no se'n van mai per les branques, ni són fruit de cabòries «celestials», desencarnades. En llegir el llibre, el lector capta tot d'una que el qui escriu s'ha compromès i es compromet en les propostes que fa, en l'anàlisi que mai es feta d'enfora sinó de ben prop, en les conclusions que sempre empenyen a una tasca a favor dels més marginats sobretot, i sempre a favor de la identitat del poble.

Els qui treballam, des de qualsevol angle, perquè el nostre poble recobri i assumeixi la personalitat pròpia, ens n'hem d'alegrar ben de cor per l'aparició d'aquest llibre, que inclou una reflexió lúcida sobre una part tan important de la nostra comunitat humana i ofereix unes pistes d'actuació, que certament, si són acceptades amb il·lusió i coratge, possibilitaran una promoció integral dels homes i dones del nostre camp, de la nostra pagesia.

SI VOLEM BON ANY
HEM DE SEMBRAR CADA ANY.

I tothom ho ha de
fer a la seva manera,
amb les seves eines i
amb l'esforç de cada dia.

Per això, el **Consell Insular de Mallorca** du a terme la seva tasca, defensant la qualitat de vida a tots els pobles i ciutats mallorquines, fent arribar a tothom la nostra

cultura i garantitzant
uns bons serveis públics.

I ho fa a través de les diverses àrees d'actuació: **Area Econòmica, Acció Social i Sanitat, Area de Cultura i Esport, i Area de Cooperació i Ordenació del Territori.** Sembrant perquè tothom pugui recollir els fruits.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA